

„Ať se Havel nezlobí, ale...“ Paroubek se pustil do kavárny. Hodně zle

- CZ24 News | 17. srpna 2023

ČESKO: Co si myslí o reakci některých hokejistů na jejich kolegu Šuláka kvůli jeho působení v Rusku? A co říká na slova Dany Drábové na adresu influencerky Jiráskové? I o tom v rozhovoru promluvil premiér Jiří Paroubek. Vrátil se i k tomu, co se odehrálo kolem soudce Fremra, a zavzpomínal, jak to před revolucí bylo. Nešetřil ani prezidenta Pavla. Na závěr se dostal i ke zpřísnění zákona „lex Babiš“. Při té příležitosti pochválil ParlamentníListy.

Hledání zrádců a nepřímých viníků neúspěšné protiofenzivy. Takový název má jeden z vašich komentářů na webu Vasevec.cz. Pojďme si ten komentář trochu rozebrat...

Tak já si myslím, že to, co se souhrnně u nás nazývá „pražská kavárna“ nebo progresivisté.... Nebo... já to řeknu možná surově, ať se na mě Václav Havel nezlobí, protože ten s nimi nic společného nemá, ale rádoby sirotci po Václavu Havlovi, kteří se hlásí k jeho odkazu, a přitom s ním nemají mnoho společného.... tak tihle všichni jsou vlastně válečnou stranou. Bohužel ale nejen tito, u kterých bych to očekával, ale třeba sociální demokracie pod vedením Šmardy nebo tedy Socdem, abych to zkrátil. To jsou všechno součásti válečné strany, které si přejí pokračování konfliktu na Ukrajině. Myslím, že krátkozrace. A myslím, že teď jsou velice zklamáni a frustrováni tím nepříznivým průběhem ukrajinské protiofenzivy. Protože to prostě vypadá zatím na velké fiasko. Myslím si, že Ukrajina prostě na to nemá lidské zdroje. Jedna věc je statečnost, druhá věc je technika, kterou dostávají ze Západu. No ale pokud Rusové mají srovnatelnou, nebo dokonce lepší techniku a mají, řekněme, větší převahu vojáků, početní i co do zkušenosti, no tak ten výsledek je celkem jednoznačný. Ukrajinská armáda zažila za ty dva měsíce velké ztráty. Jednak v bojové technice a bohužel také v živé síle, což třeba některé liberální deníky z východního pobřeží Spojených států formulovaly jako ohromující ztráty.

Takže je potřeba se nad tím zamyslet a rychle dojít k nějakému mírovému řešení. Přinejhorším tedy alespoň přijmout příměří a začít s mírovými jednáními. Pokud jsem dobře informován, tak ukrajinská delegace na těch jednáních, která byla v minulých dnech pořádána Saúdskou Arábií, poprvé netrvala na tom, že by podmiňovala zahájení mírových rozhovorů tím, aby se ruská vojska stáhla z těch území Ukrajiny na východě a jihu, která zabrala.

Podívejme se tedy ale i na to, kdo by podle vás mohl být označován nebo je označován za ty „zrádce“, jak zmiňujete... „Jedním z takových ‚zrádců‘, alespoň podle části mainstreamových médií, je český hokejista Libor Šulák, který se rozhodl uzavřít na dva roky smlouvu s ruským hokejovým týmem KHL Avangar Omsk,“ napsal jste v tomto zmíněném komentáři...

Všiml jsem si nenávislného komentáře někdejšího hokejisty Jiřího Hrdiny, který velmi ostře napadal hokejistu Šuláka za jeho střízlivé vyjadřování vůči Rusku. Myslím si, že všechny tyto komentáře vlastně vycházejí z frustrace, že to na té východní a jižní Ukrajině ukrajinským vojákům nejde tak, jak se to očekávalo, že to bude slavný pochod na Moskvu. Hokejista Šulák se rozhodl, že je pro něj výhodnější hrát v Rusku. Výhodnější finančně, výhodnější pro jeho sportovní růst, protože je to přece jenom něco jiného než česká liga. Takže se rozhodl hrát v Rusku a nevidí tam žádné čerty. A to rozohnilo Jiřího Hrdinu.

Ale třeba i Dominik Hašek působil někdy před deseti lety ve službách ruského hokejového oddílu. Myslím, že ty peníze, které vydělal ve Spartaku Moskva, určitě nebyly malé a byly také, myslím, zdaněné podle ruských zákonů, takže málo. Jestli je tedy vrátí? Nebo co s nimi udělá? To bych chtěl tedy vědět. Myslím, že na peníze nedojde... Takže dávat knížecí rady lidem, jako je hokejista Šulák... Upřímně, když někdo má za sebou nějaká léta kariéry, před sebou pár let kariéry a nic jiného třeba neumí, tak mu nezbyvá než se živit hokejem a hledat nejvýhodnější nabídku. Já v tom nevidím nic nemorálního. Šulák nepropaguje prezidenta Putina. On tam hraje prostě za sebe.

V komentáři jste se dostal i k případu influencerky Jiráskové a novináře Etzlera. A zmínil jste v této souvislosti i Danu Drábovou, která urážku novináře Etzlera na adresu Jiráskové, za kterou mu soud uložil veřejnou omluvu, zopakovala.

Myslím si, že Dana Drábová se chová už delší dobu nepřičetně. Je tady nějaký soudní rozsudek. Samozřejmě že přátelé „pražské kavárny“ čekali asi nějaký jiný. No ale soudkyně projevila občanskou odvahu a zachovala se, řekl bych, normálně, rozumně. Tak by paní Drábová jako vysoká státní úřednice neměla takovými vystoupeními vlastně ten rozsudek zpochybňovat. Je to nechutné. A to výrazivo, které používal jak Etzler, tak ona, patří do politického suterénu.

V dalším komentáři jste se věnoval i tomu, co se odehrálo kolem soudce Roberta Fremra. Co vy na celý ten případ říkáte? (Pozn. redakce: Rozhovor byl veden předtím, než se Robert Fremr vzdal kandidatury na ústavního soudce.)

Samozřejmě že se ukazuje, že ten nominační proces, který má prezident, respektive ta zájmová skupina kolem Hradu, kterou zaštiťuje profesor Kysela, není bez vad na kráse. Ale pokud se soudce Fremr vzdá nominace, no tak se musí také nad sebou zamyslet předseda Ústavního soudu Baxa, protože také on soudil podle příslušných paragrafů za nedovolené opuštění republiky. Když jsem se díval na statistiku, tak nás v té době, v těch 80. letech, každoročně opustilo několik tisíc lidí. Všichni byli souzeni v nepřítomnosti, málokdo z nich se tedy vrátil, aby byl souzen v přítomnosti, asi nikdo... Desítky těch soudců zcela nepochybně stále soudí. No a pokud na to nemysleli tvůrci lustračního zákona, tak asi bychom ty věci měli nějak diskutovat, ale neměly by se nějak dramatizovat. Je to sice trochu nechutné, že ti soudci soudili, jak soudili... Ale například v Německu, po ukončení nacistické diktatury a po denacifikaci, zbyla asi třetina soudců, kteří pak soudili v těch nových demokratických poměrech a kteří prošli tím nacistickým soudnictvím. Takže je potřeba to brát jako fakt a pak se nečítit. Jiná věc je, jestli by ti lidé měli jít do Ústavního soudu. Myslím, že to chtělo asi trochu nějakou čerstvější krev. Ale to je chyba, kterou asi musí nést na svých bedrech prezident. A upřímně, pokud máme prezidenta bývalého školeného rozvědčíka k vysazení v imperialistické cizině, školeného komunistickou rozvědkou, no tak těžko se čítit nad tím, že soudci soudili podle platných, byť komunistických a prakticky teroristických zákonů. Takže je to smutné, ale byli součástí toho režimu. Ale každý měl na výběr. Každý!

V jakém smyslu?

Já jsem třeba také mohl vstoupit do komunistické strany, nevstoupil jsem. Také mně nabízeli spolupráci se Státní bezpečností, já jsem ji neakceptoval. Byl jsem opatrný, ale bylo jasné, že ji odmítám. Takže samozřejmě že ti soudci, kteří by nechtěli soudit trestní kauzy, tak by soudili nějaké zlámané nohy a třeba rozvody a podobně... To si každý mohl vybrat. Ale jak jsem řekl, spouštět teď domino, další a další vyšetřování... To znamená, že když odejde Fremr, tak by měl logicky odejít také Baxa. Ten řekl, že soudil jen jednu takovou kauzu. No ale... Jak jsem řekl, takových kauz se každý rok soudily tisíce. A že by na něj vyšla jen jedna?

K tomu, co se odehrálo kolem soudce Fremra, se minulý týden vyjádřil i komentátor Petr Honzejek. „Než se pohoršovat nad soudcem Fremrem, který soudil podle tehdy platných zákonů, by bylo možná

lepší připustit, že na chodu komunistického režimu jsme se nějak podíleli všichni, kterým je dnes kolem padesátky. A že pokud nepatříme mezi pár tisíc aktivních disidentů, nemáme nárok tvářit se morálně nadřazeně," napsal mimo jiné. Dá se mluvit o určité „smířlivosti“? Co byste k tomu řekl?

To je taková ta filozofie, že všichni sloužíme a jenom soudce Fremr a soudce Baxa v tom došli v těch úsluhách komunistickému režimu dál než my. Ale myslím si, že je to mravně chybné hodnocení. Samozřejmě že jsou rozdíly. Znovu říkám, já jsem žil za starého režimu. Byl jsem také v ROH. Nebyl jsem v SČSP, nebyl jsem v KSČ. Mohl jsem si vybrat. A samozřejmě že ta moje kariéra byla pak nějak limitovaná. Můj strop byl náměstek ředitele pro ekonomiku. No a vlastně to nebylo tak špatné. Nemohl jsem pochopitelně dělat ředitele. Ale nerad bych slyšel, že vlastně mám stejný mravní kredit jako ten, kdo tu knížku nebo několik knížek měl, a kdo tedy s tím komunistickým režimem spolupracoval třeba i s radostí.

Pojďme dál. Prezident podepsal zpřísnění takzvaného zákona lex Babiš. Souhlasíte s takovým zákonem?

Tak je to samozřejmě účelové. Není to asi nic skvělého, pokud někdo z lidí, kteří jsou v politice, vlastní média. Ale upřímně, když vezmu ta babišovská média, tak z těch tištěných médií jsou ještě nejsvobodnější. Vy jste zmínil pana Honzejka. Tomu jsem před časem poslal článek, kdy jsem replikoval na zaujatý článek Petra Pitharta. No tak ten se mohl zbláznit a jen hledal důvody, proč to nejde, aby ten můj článek byl vydán. Takže to jsou demokraté 1A tito lidé. Takže kdybych to zkusil poslat třeba do Práva nebo do Hospodářských novin, tak to je prakticky vyloučeno, aby to vyšlo. Tak ať nemluví tito lidé o demokracii. Myslím si, že Babišovy noviny, i když on do nich otevřeně nezasahuje, ale samozřejmě přes svěřenské fondy je vlastní, jsou svobodnější a demokratičtější nežli tato média, která Babiše označují jako oligarchu, který by neměl média vlastnit.

No a co ti ostatní oligarchové, kteří vlastní média? Křetínský... ten nemá svoje zájmy? Má svoje zájmy, má svoje politické zájmy! U nás prostě nejsou média, až na výjimky, jednou z nich jsou Parlamentní listy, která by umožňovala diskurz mezi levicí a pravicí. V každé normální zemi jsou liberální, socialistická, konzervativní média. U nás je to dnes všechno pravicové, nebo dokonce ultrapravicové. Až na výjimky. A z tohoto hlediska ještě tedy docela rozumné zaměření mají média, která jsou přes svěřenské fondy vlastněna Andrejem Babišem.

[ZDROJ](#)